

gjøre sin Dueltighed i at kopsætte og aarelade for Overkirurgerne paa Frederiks- og Almindelig-Hospital. For at foretage den i saa Henseende fornødne Prøve nyde de nævnte Embedsmænd af Enhver, som underkaster sig samme, en Betaling af 5 Rbd. til lige Deling. Vedtoges med 34 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg skal nu sætte §§ 1, 2, 3 og 4 med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: § 1 udtaler, at Barbeerlauget i Kjøbenhavn skal ophæves. Til den øvrige Deel af Paragraphen har Udvalget tilladt sig at foreslaae den Bestemmelse, som staaer i Forbindelse med den foreslaaede Bestemmelse til § 5, som det høitærede Thing nu har vedtaget. Men der er desuden af flere ærede Landssthingsmænd fremkommet et Forslag om, at Udlændinge, forsaavidt de ikke have Indsødsret, ikke skulle kunne vinde Borgerkab som Barbeer, medmindre de have opholdt sig 5 Aar her i Landet. Jeg har ved Sagens første Behandling paa Udvalgets Begne tilladt mig at anføre de Grunde, hvorfor vi ikke kunne gaae ind paa et saadant Forslag, og dertil maa jeg henholde mig, da Udvalget fremdeles maa vedblive at nære den samme Anskuelse. Det fremkommer mig, at det er en Bestemmelse, der vilde have sin Plads i en almindelig Lov om alle Næringsveie, og ikke i en speciel Lov for en enkelt Næringsvei, og at man dog ikke kan tage en saadan Beslutning uden først at kjende de Love og Bestemmelser, der gjælde i fremmede Lande, da man ellers meget let kunde komme til at tage en Bestemmelse, der vilde virke skadeligt for de danske Statsborgere, der vilde nedsatte sig i Udlandet.

Ordf. Dersom en almindelig Bestemmelse om Betingelserne for Udlændinges Bosættelse heri Landet i Lighed med de Love, der gjælde i Nabolandene, var givet eller i al Fald var nær forestaaende, saa vilde det af mig i Forening med 6 ærede Rigsdagsmænd stillede Ændringsforslag være overflødig; men da en saadan Bestemmelse ikke findes og neppe for det Første kan ventes, maa jeg være af den Formening, at Forslaget, saaledes som det er stillet, er al-

deles besøjet. Seer man hen til Forholdene i Udlandet, vil man erfare, at i flere tydske Stater og navnlig i Preussen, ligesom ogsaa i Hamborg, kunne Udlændinge, altsaa ogsaa Danske, ikke vinde Borgerkab, undtagen de godtgjøre, at deres undersaatlige Forhold til Moderlandet er ophørt, og i de fleste tydske Stater kunne Udlændinge, altsaa ogsaa Danske, ikke engang tage temporairt Ophold og Arbeide, uden at de erholde de saakaldte Opholdskort; disse Opholdskort meddeles i Regelen kun for en indskrænket Tid, og de kunne ikke ventes fornyede, medmindre Vedkommende godtgjøre, at det anerkjendes i deres Hjemstavn, at de, forsaavidt de skulde behøve offentlig Forsørgelse, vilde blive modtagne i deres Hjem, saa at de ikke vilde falde vedkommende Steder i Udlandet, hvor de opholde sig, til Byrde. Aarsagen til, at en saadan Bestemmelse, som vi have tilladt os at foreslaae, efter min Formening er nødvendig, er den, at ifølge Lovforslaget kan Enhver vinde Borgerkab som Barbeer, naar han er 25 Aar gammel og ikke har været anseet med Strafarbeide, uden at Loven fordrer nogen Garantie enten for foregaaende god Vandel eller for nogenformhelst Formue eller for nogen Dueltighed eller speciel Kundskab, naar undtages, at der gjøres Fordring paa en i sig selv høist ubetydelig Prøve, hvilken Prøve endogsaa efter Udvalgets Forslag skal være indskrænket til Kjøbenhavn. Altsaa kan enhver Fremmed, ja, man kan sige, enhver Bagabond, erhverve Borgerkab som Barbeer i en af Kjøbstæderne, naar han kun er 25 Aar gammel og ikke her i Landet har været anseet med Strafarbeide. Jeg vil tillade mig at anføre et Exempel, der vil vise, hvilke Virkninger denne Lov kan faae. Jeg antager, at der i en eller anden Kjøbstad er en fremmed Haandværksvend, der er forfalden, udsvævende, og som ikke kan erholde Arbeide nogetsteds. Det vil da under de nuværende Forhold i Reglen være Tilfældet, at Politimesteren betyder ham, at, naar han ikke kan skaffe sig Arbeide og lovligt Erhverv, saa maa han vandre videre paa sin Profession og søge Arbeide andetsteds; men, dersom Loven emanerer saaledes, som den foreligger, vil en saadan Svend kunne erklære, at han forlanger Borgerkab som Barbeer, og et saadant Bor-